

[Gudiksen.]

jeg, at den ærede konservative ordfører var lidt betænkelig ved det og meget ønsker lovforslaget drøftet i et udvalg, hvad vi fra radikal side også ønsker. Vi har ikke noget imod, om man i det kommende udvalg kunne komme til den anskuelse, at de radikales forslag var noget i retning af det rigtige på dette område i modsætning til de fradragsregler, der her er foreslået. Det er ligesom den højtærede finansminister mangler sans for det rent principielle. Nu kan vi fra radikal side naturligvis ikke forlange, at den højtærede finansminister skal have samme principielle mening om sagen, som vi har. Men gennem den hidtidige lovgivning har man ladet forstå, både fra venstres side og fra andre sider, at nybygninger skulle være fritaget for skat i 20 år, og deri ligger i virkeligheden en stærk tilskyndelse til også at vedtage, at ejendomsskyldskatten skal standse ved den 9. almindelige vurdering. Den regel er langt simple og rimeligere og lettere at praktisere end alle de fradragsregler, der nu ligger på tingets bord. Det er ikke ligetil at regne ud, hvordan virkningerne af dem vil blive. Jeg har foretaget nogle beregninger, og hvis de skulle holde stik, vil det større og mellemstore landbrug få en stærk forhøjelse. Hertil vil finansministeren og indenrigsministeren måske sige, at det gælder ikke for kommunerne, for de udskriver efter behov. Jo, det gør, for med det samme vi kommer over det beløb, som fradraget giver, vil det betyde forhøjet ejendomsskyld, forøget skat. Dertil kommer en anden ting, som vi gamle kommunalmænd er kendt med. Med et budget på 150 000 kr. i en kommune er det ganske givet, at når ejendomsskylden stiger, sættes udskrivningen ikke ned til det beløb, 150 000 kr., så det bliver nøjagtig det samme beløb, som det var, men udskrivningen stiger med 25 000, 30 000 eller 50 000 kr.

Jeg har lige været i Viborg amt og snakket med en masse kommunalmænd. De vil allesammen gå den vej at forøge udskrivningen. Det kommer selvfølgelig ikke lovgivningsmyndighederne ved, at de udnytter loven på den måde, men således vil det ske, og derfor bliver der et ekstra pålæg til hele det store landbrug.

Der er forlangt udvalgsnedsættelse, og det ønske er jeg enig i. Derfor skal jeg med disse bemærkninger efter omstændighederne anbefale de foreliggende lovforslag.

Chr. Nielsen: Jeg er enig i de betragtninger, der er gjort gældende her i dag, at de

foreliggende lovforslag ikke er tilfredsstillende; og selvom det er i allersidste øjeblik — i virkeligheden kan man sige, det er alt for sent —, at lovforslagene kommer frem, fordi kommunerne jo forlængst burde have været i gang med det stykke skattemæssige arbejde, finder jeg det ganske naturligt, at disse lovforslag gøres til genstand for et udvalgsarbejde. Allerede i folketinget var adskillige af partiernes ordførere i tvivl om, hvorvidt disse lovforslag ville dække ejendomsskyldstigningen ved den 10. almindelige vurdering, eller resultatet kunne blive, at skatterne — uanset disse lovforslag — ville stige væsentligt. Siden da er der indløbet adskillige protester, i særdeleshed fra Københavns omegnskommuner, og selvom nogle af disse protester måske er overdimensionerede, tror jeg alligevel, der er adskillige forhold, som gør det rimeligt, at landstinget ser nøjere på udformningen af disse lovforslag, og jeg kan jo ikke tro, det er helt hen i vejret, når der i den skrivelse, vi i dag har modtaget fra sammenslutningen af grundejerforeninger i Gladsaxe kommune, peges på, at ejere af enfamiliehuse vil komme ud for en ekstra skattebelastning. Jeg tror, det holder stik, og det viser nødvendigheden af, at man ændrer de regler, som er nedfældet i lovforslaget. Jeg kan derfor tilslutte mig de betragtninger, der i så henseende har lydt her i dag, og jeg håber, at udvalget må kunne møde med et betydeligt bedre resultat, så at vi sikrer, at i hvert fald de mindre besiddende, som dog ejer et hus, ikke kommer ud for en yderligere skattebelastning efter den 10. ejendomsskyldvurdering. Men når der nu nedsættes et udvalg, er der samtidig et par andre forhold, som jeg finder anledning til at gøre nogle bemærkninger om, og som jeg meget vil henstille, at udvalget også ser på.

Det falder udenfor de to ministres område, men er ikke desto mindre spørgsmål af meget stor vigtighed. Det drejer sig dels om, hvilke konsekvenser ejendomsskyldens stigning vil få for husejere, som oppebærer aldersrente, dels om, hvad ejendomsskyldens stigning vil betyde for jævne og almindelige menneskers ret til fortsat at stå i en sygekasse, altså spørgsmålet om sygekassegrænsen. Disse to ting synes jeg det er af stor betydning at få klaret og fastslået, inden disse lovforslag forlader rigsdagen. Det er ikke alene de skattemæssige forhold, det her drejer sig om, men sandelig i lige så høj grad for mange mennesker retten til fortsat at stå i en sygekasse. For adskillige aldersrentemodtagere er det tillige et spørgsmål om, hvorledes de i fremtiden kan